

Marhuus. Det vil derfor, naar flere saadanne Jurisdiktioner sammenlægges, i Regelen ikke være nødvendigt at have mere end eet Tingsted, og da Dommerens Tid saaledes ikke optages af Reiser til andre Tingsteder; vil han være i Stand til at overkomme et større Antal egentlige Retsfager, medens Forøgelsen af de andre Dommer-Embedet vedkommende Forretninger nærmest vil kræve større Beløb til Kontorhold. Man har derfor troet i saadanne Tilfælde at kunne danne Retskredse med et større Indbyggerantal end det; der ovenfor er nævnt som det sædvanlige, og Man har saameget mere troet at burde gjøre dette, som Kredse, hvis Man vilde danne tvende saadanne af en større Kjøbstad tilligemed de Landjurisdiktioner, der have Tingsted i samme, i Regelen vilde faae et mindre Indbyggerantal end det normale, hvortil der ikke i saadanne Tilfælde synes at være tilstrækkelig Grund. Undertiden er ogsaa en Retskreds med større Befolkning end den almindelige opstaaet ved Sammenlægning af tvende større Jurisdiktioner, fordi ingen af disse forekom Ministeriet stor nok til at vedblive som selvstændig medens efter de lokale Forhold Sammenlægning, naar den skulde finde Sted, netop maatte ske mellem disse to bestemte Jurisdiktioner. Endelig vil der ogsaa findes Tilfælde, hvor der ved Sammenlægning af flere Jurisdiktioner er dannet en Retskreds med et noget større Indbyggerantal end det almindelige, uagtet Man har maattet beholde flere Tingsteder, men dette er da skeet enten fordi Forbindelsen mellem de forskjellige Tingsteder er saa let, at Reiser ikke kunne antages at ville optage nogen betydelig Deel af Dommerens Tid, eller fordi det efter Forholdene ikke var muligt at henlægge en tidligere bestaaende Jurisdiktion, der ikke kunde vedblive at bestaae som selvstændig, til nogen anden Kreds.

Paa den anden Side have i flere Tilfælde Forholdene medført, at der maa dannes Retskredse med et mindre Indbyggerantal end det

almindelige, skjøndt det ikke kan betvivles; at Dommeren vilde være i Stand til at overkomme Forretningerne, om end Kredsen blev større. Dette gælder for det Første om flere større Dø, som hidtil hver især have udgjort en særegen Jurisdiktion, men ikke vel kunne sammenlægges med nogen anden Jurisdiktion, f. Ex. Møen, Langeland og Mors. Dernæst kunne Indfæringer af Havet som Bugter og Fjorde, paa Grund af de Hindringer, de lægge i Veien for Samfærdselen, bevirke, at der maa gives visse Retskredse en mindre Udstrækning, end det ellers vilde være fornødent. Endelig have enkelte Jurisdiktioner, navnlig i Sylland, en saa stor Udstrækning i Forhold til Befolkningen, at deres Tingsteder ligge altfor langt fra Tingstederne i tilgrændsende Jurisdiktioner til at en Sammenlægning kunde finde Sted, og der gives ogsaa Tilfælde, hvor Sammenlægning vel kan finde Sted, men hvor den nye Retskreds dog kun faaer et ringere Indbyggerantal, fordi Afstanden mellem de forskjellige Tingsteder bliver saa stor, at næsten hele Dommerens Tid vilde medgaae til Reiser, dersom der ved en yderligere Sammenlægning skulde indrettes endnu flere Tingsteder.

Der bliver derhos endnu et andet Moment at tage i Betragtning. Det kunde vistnok synes, som om Forretningernes Mængde maatte staae i Forhold til Folketallet, og for en Del er dette ogsaa virkelig Tilfældet, men der findes dog Afvigelser fra dette Forhold, som maae komme under Overveelse. Ministeriet har derfor indhentet Oplysninger om Antallet af de vigtigste Dommerembedet vedkommende Forretninger i hver enkelt Jurisdiktion i de sidste 5 Aar, og har derefter ladet udarbejde Fortegnelser dels over Antallet af Forretningerne i de nuværende Jurisdiktioner, dels over Fordelingen af samme i de nye Retskredse, som foreslaaes oprettede. Det er imidlertid en Selvfølge, at Man kun har kunnet faae Oplysning om Tallet, og at Man ikke heraf ubetinget tør drage Slutninger.